

terne fremtidig, dog højst i ovennævnte periode, skal beregnes af grundværdien med fradrag af differencebeløbet, men såfremt han vælger dette, falder ejendommen ind under reglerne om frigørelsesafgift og afståelsesafgift i afsnit II i lov om frigørelsesafgift. Såfremt ejeren vælger at svare grundskatter af grundværdien med fradrag af differencebeløbet i henhold til § 14, stk. 7, vil differencebeløbet også blive fratrukket ved opgørelsen af hans skattepligtige formue i den nævnte periode, jfr. ligningslovens § 4 B.

Endvidere er det ved en tilføjelse til vurderingslovens § 33 fastsat, at der i forbindelse med 14. almindelige vurdering og fremtidige vurderinger foretages en *fordeling af den samlede ejendomsværdi og grundværdi af landbrugsejendomme*, således at det anføres, hvor stor en del der kan henføres henholdsvis til stuehuset med tilhørende grund og have og til den øvrige ejendom.

I forbindelse med denne ændring vedrørende landbrugs-ejendommens stuehuse er det fundet rimeligt, at ejeren på vurderingsskemaet får lejlighed til at udtale sig om, hvor stor en del af ejendoms- og grundværdien han mener der falder på stuehuset, og at meddelelsen til ham om vurderingsresultatet også kommer til at omfatte denne fordeling.

Endelig er der foretaget nogle mindre ændringer af § 40 som følge af anvendelsen af EDB-teknik.

Loven træder i kraft *den 1. august 1969*, således at de omhandlede ændringer første gang finder anvendelse ved *14. almindelige vurdering*.

I forbindelse med lovforslagets fremsættelse udtalte *finansministeren* bl. a. følgende vedrørende spørgsmålet om genindførelsen af bondegårdsreglen:

„Det er mit håb, at der med den foreslåede ændring af denne bestemmelse i vurderingsloven bliver ro om et spørgsmål, som har været omstridt i en årrække. Som der nærmere redegøres for i bemærkningerne, opstod problemet om vurdering af landbrugsjord i yderzone for en halv snes år siden, og efter at man i de første år havde ansat grundværdien efter bondegårdsreglen, gennemførte den daværende regering i 1965 den nugældende § 14, stk. 5. Bestemmelsen har ført til en opvurdering af landbrugsjorden omkring de større byer, idet handelsprisen for jorden, som efter denne bestemmelse